

לזכרו של יאן גינוסר

17 בספטמבר 2020

אני כותב את השורות האלה ביום השחור בחיי. 40 שנות חברות עם יאן, מורה, מנחה לדוקטורט, פיזיקאי מעולה, איש מדע מובהק, סקרן, ידען גדול, אינטלקטואל במלוא מובן המילה, בעל השכלה רב-גונית, חבר קרוב, אביר אמת, אדם נדיב, איש צנוע, ציוני נלהב, איש אור. ליאן הייתה אופיינית אהבת הארץ. בתדירות של פעם בחודשיים נפגשנו וניהלנו שיחות ארוכות בנושאים שונים. יאן היה איש אמת ואיש אהבה. הוא ידע לאהוב – לאהוב את ארצו, את המקצוע שלו, את משפחתו. בטוחני שהוא לא אהב את המילה "צדיק" אבל הוא מת כצדיק בשינה. בשבילי הוא באמת היה צדיק, דוגמה מוסרית של בן-אדם. עבדנו ביחד, נסענו ביחד לחו"ל, טיילנו ביחד, עברנו הרפתקאות בחו"ל שבמהלכן יאן ידע להתמצא היטב במצבים מורכבים ובמדינות זרות.

יאן תמיד תמך בי ובמשפחתי ברגעים הקשים וברגעי האושר (יום בו נולדה לי בת ויום אחר בו בני זכה באולימפיאדה הארצית בפיזיקה, אינני רוצה להיזכר בימי העצב). בפסח של 1981 שירתי בצה"ל, ובזמן הזה משפחתי חגגה עם משפחתו של יאן סדר פסח. יאן היה האדם הטוב ביותר שפגשתי בחיי. הוא שייך לזן הנדיר של אנשים שעושים את העולם יותר טוב. בלי יאן העולם נהיה פחות טוב, יותר חשוך. אין לי מילים לבטא את גודל האבדה שלי.

יהיה זכרו ברוך!

סשה (אלכס) גורדון